

A Padomi, kā izvairīties no pestīšanas zaudēšanas:

❖ No kā ir jāizvairās (Filipiešiem 3:1-3)

- Pirms runāt par draudiem, kas apdraud ticību, Pāvils mums dod padomu: „Priecāieties Kungā!” (Fil. 3:1a). Tam viņš piebilst kaut ko svarīgu: ir labi atkārtot patiesību, kas mums ir, pat ja mēs to jau labi zinām (Fil. 3:1b).
- Kā varam priecāties Kungā?
- Pāvils norāda uz lielākajām briesmām, kas tajā laikā apdraudēja draudzi: viltus skolotāji, kuri mācīja stingri ievērot ceremoniju likumus (Fil. 3:2). Viņš tos sauc trīs dažādos vārdos: suņi (Ps. 22:16; 2. Pēt. 2:21-22); ļauni strādnieki; un ķermeņa sakropļotāji (sagraušanas dēļ).

❖ Kas paliek pagātnē (Filipiešiem 3:4-6)

- Jeruzalemes koncilā tika nolemts, ka pagāniem nav jāuztraucas par jūdu ceremoniju likumiem (Ap.d. 15:19-21). Tomēr daži skolotāji bija ieradušies Filipos, mācot, ka apgraizīšana ir nepieciešama (Fil. 3:2-3).
- Atgriežoties pagātnē, Pāvils atgādina, cik perfekts viņš bija toreiz, kad bija tāds kā šie skolotāji (Fil. 3:4-6):
 - (1) Apgraizīts astotajā dienā; dievbijīgu vecāku dēls
 - (2) Ebreju ebrejs; Benjamīnietis ar tīrām asinīm
 - (3) Attiecībā uz likumu, visstingrākais farizejs
 - (4) Attiecībā uz dedzību, draudzes vajātājs
 - (5) Likumu ievērotājs, sargātājs
- Ar to visu viņš lepojās, pirms iepazīna Jēzu. Tagad saprata, ka viņš nebija sapratis likumu (Mt. 5:21-22). Tagad saprata, ka tikai Kristus glābj (Fil. 3:7).

❖ Svarīgākais (Filipiešiem 3:7-8)

- Pāvils salīdzina savu iepriekšējo dzīvi ar tagadējo. Viņš uzliek uz viena svara kausa visas savas zināšanas, savu spožo nākotni kā Gamaliela izcilākais skolnieks, savas lieliskās farizejiskās dotības. Viss ir ieguvums.
- Tagad uzliec uz otra svara kausa savu dzīvi kopš brīža, kad iepazīni Kristu. Viss iegūtais kļūst par atkritumiem, jo nekas nevar līdzināties Kristus mīlestībai (Fil. 3:7-8).
- Kas var būt vērtīgāks par mūžīgo dzīvi debesīs un jaunajā zemē? Tomēr pasaules vērtības daudzus padara aklus pret šo realitāti. Pastāv dabiska konkurence starp lietām, kas šeit tiek uzskatītas par svarīgām, un to, ko Debesis patiesi vērtē: Kristus līdzīgu raksturu un dvēseles pestīšanu.

B Padomi, kā palikt pestīšanā:

❖ Kristus ticība (Filipiešiem 3:9)

- Pāvils, pārliecināts par savu taisnību, devās uz Damasku, lai atgrieztu uz pestīšanas ceļa ķecerus no sektas „Ceļš” (Ap.d. 9:1-2). Bet viņš ieradās Damaskā, uzvarēts ar citu taisnību, Dieva taisnību: „kas ir caur Kristu ticību” (Fil. 3:9).
- No tā brīža viņš vairs nekad neuzticējās savai taisnībai. Jo ir bezjēdzīgi paļauties uz saviem darbiem, lai sasniegtu pestīšanu (Gal. 2:16).
- Viņš ilgojās „tikt atrasts [Kristū]” (Fil. 3:9). Ko tas nozīmē?
- Saskaņā ar 1. Korintiešiem 1:30, būt „Kristū” ietver visu, kas ietilpst glābšanas plānā, sākot no mūsu garīgās saprašanas (gudrības) atmodas, caur taisnošanu ticībā (taisnību) un sagatavošanos debesīm (svētumu), līdz beidzot tikt pagodināti otrajā atnākšanā (atpestīšanai).

❖ Kristus atzišana (Filipiešiem 3:10-16)

- Kā varam iepazīt Kristu (Fil. 3:10-16)?
 - (1) Kad pētām Dieva Vārdu
 - (2) Kad mūs vada Svētais Gars
 - (3) Kad mēs piedalāmies Viņa ciešanās
 - (4) Kad turpinām ceļu uz mērķi
- Kristieša dzīve ir kā skrējieni. Ir jābūt skaidram mērķim. Mēs nedzīvojam, lai paliktu šeit un baudītu tikai šo dzīvi. Mēs ceram sasniegt mirušo augšāmcelšanos (Fil. 3:11).
- Kamēr šis brīdis pienāk, mēs cenšamies „sasniegt to, ko Kristus Jēzus sniedza man” (Fil. 3:12 NVI). Jēzus sasniedza mani, lai man dāvinātu pilsētu, balvu, bezgalīgu dzīvi, ko pavadīt kopā ar Viņu (Ebr. 11:10; Fil. 3:14; 1. Tes. 4:17).